

1.ประโยชน์ของดนตรี

1. เสียงดนตรีเป็นสิ่งที่กล่อมหัวใจของคนให้อ่อนโยน เยือกเย็นดับทุกข์ได้ชั่วขณะ ปลุกใจให้รื่นเริงกล้าหาญ สิ่งเหล่านี้ย่อมเกิด แก่บุคคลผู้ฟังทั่วๆไป

2. เป็นเครื่องที่ทำให้โลกครึกครื้น

3. การแสดงมหรสพต่างๆ เป็นต้นว่า โขนละคร ดนตรีก็เป็นผู้ประกอบให้น่าดูสนุกสนานขึ้น สมอารมณ์ผู้ดูและผู้แสดง

4. ทำความสมบูรณ์ให้แก่ฤกษ์และพิธีต่างๆ ทั้งของประชาชนและของชาติ

5. เป็นเครื่องประกอบในการสงคราม ซึ่งเคยใช้ได้ผลมาแล้วหลายชาติ กล่าวโดยเฉพาะ

ชาติไทยคราวสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก เมื่อยังดำรงพระยศเป็นเจ้าพระยาจักรี ทรงรักษาเมืองพิษณุโลกต่อสู้ อะแซห่วนก็ ก็ได้ทรงใช้ดนตรีเป็นเครื่องประกอบอุบาย เป็นต้น

6. ทำให้โลกเห็นว่าชาติไทยมีวัฒนธรรมเป็นอันดี ชาติใดที่มีวัฒนธรรมของตนอยู่อย่างดีย่อมเป็นที่ยกย่องของชาติทั้งหลาย

2.ความหมายของดนตรี

เด็กทั่วไปมักจะชอบเสียงดนตรี จะเห็นได้ว่าเด็กเริ่มตั้งแต่วัยทารก อยู่ในบรรยากาศของเพลงห่อล้อมของบิดา มารดา และผู้คนที่อยู่โดยรอบตัว ธรรมชาติของเด็กเมื่อได้ยินเสียงเพลง ก็จะฟังอย่างตั้งใจ สีหน้าจะแสดงความรู้สึก สบาย ออกสบายใจ อาจจะมีการขยับแขนขา ขยับมือขยับเท้า โยกตัวไปตามตามจังหวะเพลงหรือดนตรี สิ่งเหล่านี้เป็นไปตามอัต โนมัตได้อย่างแทบจะไม่ต้องสอนกันเลย สำหรับความหมายของดนตรีมีผู้กล่าวถึงเอาไว้ ดังต่อไปนี้

ณรุทธ์ สุทธจิตต์ (2532 : 32) กล่าวว่า “ดนตรี (MUSIC) คือ ภาษาหนึ่ง ซึ่งใช้ถ่ายทอดความรู้สึกซึ่งภาษาในลักษณะอื่นไม่สามารถถ่ายทอดได้ แทนที่จะเป็นคำพูดหรือท่าทาง ดนตรีจะใช้เสียงและจังหวะเป็นสื่อในการถ่ายทอดความรู้สึก โดยนัยแห่งภาษาที่คนใช้สื่อสารกัน เด็กแรกเกิดจะเริ่มได้ยินเสียงต่าง ๆ ที่เขาไม่สามารถเข้าใจแม้กระนั้นก็ตามภายในสองสามปีให้หลังเด็กจะมีความเข้าใจในภาษาที่ใช้สื่อสาร และภาษาดนตรี บิดา มารดา ครู และผู้ที่อยู่ใกล้ชิดมีส่วนช่วยให้เด็กมีพัฒนาการทางดนตรีได้อย่างมาก

หรรษา นิลวิเชียร (2535 : 1895) กล่าวว่า กิจกรรมดนตรีเป็นศิลปะเชิงการแสดงออก (Expressive Art) ที่สำคัญอีกอย่างหนึ่ง ดนตรีเป็นส่วนหนึ่งของความเจริญงอกงามและการดำเนินชีวิตของมนุษย์ ดนตรีเป็นประสบการณ์สำคัญส่วนหนึ่งของหลักสูตรปฐมวัย เด็กเรียนรู้การฟัง การเคลื่อนไหว การร้องเพลง และการเล่นเครื่องดนตรีง่าย ๆ ในห้องเรียนไปด้วยบรรยากาศที่ส่งเสริมทางด้านดนตรี

ดนตรีซึ่งอยู่ในรูปแบบของกิจกรรมต่าง ๆ ช่วยให้เกิดได้พัฒนาความมั่นคงของอารมณ์ ความรู้สึก และทางด้านสังคม ช่วงวัยต้น ดนตรีทำให้เด็กรู้สึกพอใจจากการเคลื่อนไหวร่างกายอย่างอื่น บางคนชอบฟังอย่างเดียว และไม่ต้องการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเคลื่อนไหวอื่น ๆ เลยก็เป็นไปได้

3.คุณค่าของดนตรีกับพัฒนาการเด็กปฐมวัย

ผลจากคุณค่าของเสียงดนตรีที่มีต่อการพัฒนาทางด้านจิตใจของเด็ก นักจิตวิทยาสังคมต่างให้การยอมรับและได้กล่าวถึงคุณค่าของดนตรีไว้ว่า

1. ดนตรีก่อให้เกิดความสว่างแก่จิตใจ (Enlightenment)
2. ดนตรีก่อให้เกิดความสุข (Well - Being)
3. ดนตรีก่อให้เกิดความผูกพันรักใคร่ (Affection)

ดนตรีเป็นศาสตร์ หรือวิชาที่ทำให้เด็กระดับปฐมวัยได้รับการพัฒนาทุก ๆ ด้านของการเจริญเติบโต ไม่ว่าจะเป็นความรู้ ความจำ สังคม ค่านิยม การคิดหาเหตุผล การสร้างสรรค์ การพัฒนากล้ามเนื้อ การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า การพัฒนาตนเองให้เข้ากับกลุ่ม หรือสภาพแวดล้อมของสังคมต่าง ๆ ดนตรีจึงน่าจะเป็นวิชาเดียวเท่านั้นที่ทำให้เด็กสนุกสนานรื่นเริงอย่างเต็มที่ ทั้งการแสดงออกทางร่างกาย ความคิด ตลอดจนพัฒนาการทางจิตใจ อารมณ์ และนอกจากนี้ ดนตรีนอกจากนี้ ดนตรียังสามารถนำไปสัมพันธ์ เชื่อมโยงหรือบูรณาการ กับวิชาการ องค์ความรู้ และกิจกรรมต่าง ๆ แก่เด็กปฐมวัยอย่างสำคัญทีเดียว ประการสำคัญดนตรีเป็นตัวจักรสำคัญที่ใช้ในการเสริมสร้างพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของเด็กปฐมวัย

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 มุ่งส่งเสริมให้เด็กที่มีอายุแรกเกิดถึง 5 ปี มีพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญาที่เหมาะสมกับวัย เด็กอายุ 3-5 ปี ให้มีความสามารถในการคิดและแก้ปัญหาได้เหมาะสมกับวัย ซึ่งเป็นมาตรฐานที่ 10 ของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 หลักสูตรเป็นหัวใจสำคัญของการจัดการศึกษาและเป็นแนวทางในการจัดประสบการณ์แก่ผู้เรียน โดยมีจุดมุ่งหมายสำคัญที่เป็นมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มุ่งให้เด็กมีพัฒนาการที่เหมาะสมกับวัย ดังนี้

1. ร่างกายเจริญเติบโตตามวัยและมีสุขนิสัยที่ดี
2. กล้ามเนื้อมัดใหญ่และกล้ามเนื้อมัดเล็กแข็งแรง ใช้ได้อย่างคล่องแคล่ว ประสานสัมพันธ์กัน
3. มีสุขภาพจิตที่ดีและมีความสุข
4. มีคุณธรรมและจริยธรรม
5. ชื่นชมและแสดงออกทางศิลปะ ดนตรี การเคลื่อนไหว และรักการออกกำลังกาย
6. ช่วยเหลือตนเองได้เหมาะกับวัย
7. รักธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม
8. อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม
9. ใช้ภาษาสื่อสารได้เหมาะกับวัย
10. มีความสามารถในการคิดและแก้ปัญหาได้เหมาะสมกับวัย
11. มีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์
12. มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้และมีทักษะในการแสวงหาความรู้

รายชื่อในกลุ่ม

1.น.ส.ชูรีณา	มะ	031	9.น.ส.นุรีดา	ยาการียา	039
2.นางมัสกะห์	มะดาโอ๊ะ	032	10.น.ส.นุรีดา	ซ็อนิ	040
3.น.ส. สารีณา	ยะโกะ	033	11.นางกูรีแซ	รายอลือแมะ	043
4.นาง นูรไอนิง	อาแว	034	12.น.ส.รุสลีนา	อาดอละ	044
5.นางซารีพะห์	สาเหะยะปา	035	13.น.ส. ชูไรดา	มะยากี	045
6.นางสุรีนา	อุเซ็ง	036	14.น ส.อณิ	บองอแม	046
7.น.ส. ฮายาดี	มะยาเฮะ	037	15.นาง กชกร	ลาเต้	047
8.น.ส.ลีตียัยหมีะ	ยาแม	038			

